

Ἐπὶ τὸ δένδρον σιγᾶ, σιγᾶ
 Ἄνθη καὶ φύλλα πέφτουν ἀργά,
 Ἐρχοῦντ' οἱ ἄνεμοι καὶ τὰ παίρνουν
 Καὶ στὸ παγνίδι τοὺς μαζὶ τὰ σέρνουν.

Στῆ λίμνη ὁ κύκνος γλυκὰ, γλυκὰ
 Τραγοῦδια ψάλλει πονετικά·
 Ψάλλει καὶ χάνεται, ψάλλει καὶ σβύνει
 Καὶ μέσ' στὴν ἄδυσσο τὸ σῶμα κλίνει.

Τώρα τρισκότειδο καὶ σιγῆ!
 Τὰ φύλλ' ἀγέρας πῆρ' ἀπ' τῆ γῆ.
 Σδυμένο σκόρπισε τ' ἀστέρι κάτου,
 Ὁ κύκνος χάθηκε μὲ τῆ λαλιά του.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Σ. ΜΑΤΕΣΙΣ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Εἰς τὸν ἀνδριάντα τοῦ Ρήγα Φεραίου

Αἶ! τώρα πλειὰ ποῦ ἔνοιωσες τοῦ ἔθνους μας τὸ χάλι
 πάψε τὸν πρῶτο σου σκοπὸ κ' ἡ λύρα σου ἄς ψάλλῃ:
 « Καλλίτερα μιᾶς ὥρας ρουσφέτι καὶ κλεψιά,
 παρὰ σαράντα χρόνια νηστεία καὶ σκλαβιά! »